

[Poul Møller.]

ikke med Ludvig Holbergs stemme, så med hans ord: Frisk mod, Antonius!

Efter den konservative folketingsgruppes skøn er det nødvendigt, at vi i den offentlige økonomiske politik prøver på at sigte mod en højere privat opsparing. Det er udtrykt i alle de bankberetninger, der er offentliggjort i den sidste måneds tid, at likviditeten kun kan lattes, at renten kun kan nedsættes, såfremt vi vil løse de private opsparingsproblemer. Denne private opsparing har den dobbelte virkning, hvis vi kan forøge den, at den fører til en frivillig begrænsning af forbruget og ikke en tvungen begrænsning, som regeringen vil det, og at den samtidig letter likviditeten, som jeg har nævnt, så renten kan lempes. Endelig har den da også den umiddelbare fordel, at den er med til at give den enkelte borger i samfundet en større økonomisk tryghed og sikkerhed, derved at han har skabt sig en opsparing, som han kan bruge i påkommende tilfælde til at øge sin velstand eller til at udnytte de friheder, der er for borgerne her i samfundet.

Jeg ved godt, at der er økonomer og politikere, der stiller sig uhyre skeptisk over for det spørgsmål, om opsparing overhovedet kan fremmes noget væsentligt gennem statens lovgivningsforanstaltninger. De konservative har stillet en række forslag bl. a. i en udtalelse, som det konservative landsråd vedtog den 4. og 5. november, og disse forslag er der redegjort for her af det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen, da vi forhandlede om den høje regerings forslag om en vis præmiering af opsparingen. Den højtærede finansministers forslag herom var utilstrækkeligt, og jeg takker derfor den højtærede finansminister for det tilsagn, han i dag har givet i sin fremsættelsestale, og også den højtærede statsminister, om, at man nu vil forhandle med os om at gennemføre skattemæssige begunstigelser af opsparingen ud over dem, der i dag findes i skattelovgivningen. Også det er et tilsagn, vi tager imod, og som vi naturligvis vil være rede til at forhandle om i det kommende udvalg.

Så er der det spørgsmål, om man ved en omlægning af skattebyrden kan nå et resultat i inflationsbekæmpelsen, således at man begrænser forbruget. Jeg er over-

bevist om, at selve det at gå til en forbrugsbeskatning naturligvis vil medføre en tilbageholdenhed i forbruget og derigennem føre midler over i opsparingen. Tænkte man sig en ren gennemførelse af dette princip, at man førte hele den direkte skat over i forbrugsbeskatningen, blev al opsparing skattefri, og det ville igen medføre, at folk ville være mere tilbøjelige til, når indtægterne steg, at spare beløbene op i stedet for at forbruge dem, når de er underkastet en forholdsvis høj forbrugsbeskatning. Vi vender senere tilbage til alle de spørgsmål, der vedrører denne skattemæssige omlægning. Det, vi ønsker, er en omlægning, men ikke en forøgelse ud over det, som statsudgifterne nødvendiggør, ikke nogen genskabelse af et statsoverskud, fordi vi ikke tror på det. Vi mener, det er et utjenligt, ja, et farligt middel i inflationsbekæmpelsen. Lovforslagene kommer til behandling senere, og vi vil da redegøre for vore synspunkter i enkeltheder, bl. a. om beskatningen skal ligge i engros- eller detaileddet. Vi kan ikke på forhånd acceptere de synspunkter, den højtærede finansminister her har fremført, og en række andre ting.

Formanden: Taletiden er udløbet.

Poul Møller: Jeg er også færdig, højtærede formand.

Vi vil under de kommende forhandlinger — og forespørgselsdebatten i dag har vel afklaret synspunkterne — ikke være rede til at indgå på noget kompromis om vore tanker og synspunkter, men arbejde for, at denne 10 fods planke kan blive så lang, så den kan nå over strømmen.

Helge Larsen: Det ærede medlem hr. Poul Møller sluttede nu sine bemærkninger med at henvise til en 10 fods planke. Den bemærkning forstår jeg lidt bedre end den, der faldt på et tidligere tidspunkt i talen, hvor det ærede medlem sagde, at det var en 12 tommers strøm, regeringen ville sætte over med en 8 tommers planke. Hvis vanskelighederne ikke var større, end at det var en 12 tommers strøm, kunne vi vel springe over den, endda med samlede ben. Men jeg forstår dog en ting, som der skal lægges mærke til. Det ærede medlem hr. Poul Møller talte nu om en 10 fods planke,